

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

725.09.1

Szerző

Cím A tönkretett Belváros

Idő

"1902"

Személy

Forrás:

Esti újság

Bp.

(Hely)

1902 IX/25

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Helyszám

A tönkretett Belváros.

Csak Budapesten és Magyarországon történhetik, hogy a főváros kellő közepén, a kormány hatalmával, a törvényhozás beleegyezésével, a városi hatóságok kívánsága szerint, a közmunkatanács javaslataira, a kereskedelmi minisztérium terveivel kidobnak az ország pénzéből milliókat, bele a vízbe, a Duna fenekére. Senki hasznára, mindenki kárára kitörlik a sziklákat, lebontják a házakat, a templomot elszülyesztik, az utcákat fölhordják, a közlekedést négy esztendőre megakasztják oktalanul és hiába. Rengeteg munkát csinálnak, építenek egy csunya vashidat, négy Eiffeltoronnyal és két meredek könyökkel a végén, a mely hid be akar szakadni a Dunába. Mert az iva tulságosan hosszú, sulya tulságosan nagy; a könyökök tulságosan rövidék s nem tartanak egyensúlyt; a hídfők nagyon gyöngék, nem fogják meg a láncot; a talaj ideát homok, odaát agyag, a melyet a meleg források kimosnak s mire a hid elkészül, összedüléssel fenyeget. Esztendeje, hogy a munkát megszüntették, könnyítésül a hid burkolatát is fölszedték, de a repedések csak tágultak. S bármennyit tanácskoztak és terveztek azon, hogy miképpen segítsenek, még most se bizonyos: nem lesznek-e kénytelenek az esküteri hidat lebontani és áthelyezni a Petőfi-térre, a hová legelőször akarták építeni. De hogyha

meg is menthetik talán, ez roppant pénzbe fog kerülni és ki tudja, mikor lesz készen?

Először azt mondták, hogy az új hidat 1901-ben meg fogják nyitni. Ez ígéretre a Belvárost elkezdték bontani és újraépíteni. Eltűnt: a Sebestyén-tér, Rózsa-tér, Hal-tér, Eskü-tér és Városház-tér, a Duna-utca, Sebestyén-utca, Városház-utca, Kuria-utca, a régi Irányi-utca, a felső Lipót-utca, s a többi. A Barátok-terétől a Dunáig az összes házakat lerombolták. A lakosok elhurcolkodtak, az üzletek megszűntek, a kereskedők és iparosok megbuktak. Az üres helyre palotákat építtettek a királylyal, Klotild hercegasszony-nal, drága pénzen, drága lakásokkal. A kik az új palotákba beköltöztek, azt remélték, hogy ez lesz a közlekedés főútja s belekerültek egy zsákutcába, a hol nem jár senki. Mert a végén az elzárt hid és az elszülyesztett templom áll. A duna-parti közlekedés is megakadt, csak nagy kerülővel lehet az Eskü-térről a Petőfi-térre jutni.

Ez így van évek óta és így lesz évekig, ki tudja, meddig. Ezalatt az egész Belváros pusztul, mert minden üzlet sinyli s a helyett, hogy

a város közepe épülne, öt esztendő óta a lakáspénzek leszállnak, a boltokat nem lehet kiadni s az üres lakások száma szaporodik.

Hasonlót ehhez más városban képzelni sem lehet. Gondoljuk el, ha ilyesmi történnék a bécsi belvárossal, vagy a londoni cityvel, milyen ribillió törne ki. Berlin összeveszett a királyával, a mikor a belvárost szabályozni akarta a város költségére és ellenére — és II. Vilmos engedni volt kénytelen. De nálunk senki sem törődik a Belvárossal, se a kormány, se a szabad- elvű párt, még a tanács sem. Hiába minden panasz és könyörgés, a szégyenletes állapotot ismeri mindenki, rajta nem segít senki.

Viskók éktelenítik a Belváros utcáit, sőt üres telkek, de senki sem vállalkozik beépítésükre, mert adómentességet e régi városrész nem kapott s a harmincéves kedvezmény csakis a hid környékére szorítkozott. Maholnap az is lejár s a kik a joggal éltek, tőkájüket és jövedelmüket vesztegették rosszul kamatozó bérházakra.

Oly türhételenné vált a helyzet, hogy végre a kerületi választmány

keserves jajgatással fordul segítségért a polgármesterhez. Ez majd megígéri, hogy a fölterjesztést szép ajánló levéllel odébb adja a belügy-miniszternek, a ki, ha tetszik, eljuttatja törvényjavaslat formájában az országgyűléshez, ez pedig kiosztja bizottságainak s majd ha fagy, a Belváros képviselője beszédet fog mondani kerülete érdekében a parlamentben.

Tessék csak aludni és várni a ki- keletre, akkorra a Belváros dolga és az új hid vagy eldül, vagy — bedül.